

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Карнобат, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Т. Добрев

при участието на секретаря Марияна Д. Тасева
като разгледа докладваното от Георги Т. Добрев Гражданско дело №
20212130101203 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба на ГР. Д. Т. ЕГН *****, от с.
***, област ***, чрез адвокат З. КЛ. К. – АК ***, с която на основание чл.
226, ал. 2, вр. ал. 3 от КТ, е предявен осъдителен иск срещу ответника
Община Сунгурларе, ЕИК 000057250, със седалище и адрес на управление гр.
Сунгурларе, община Сунгурларе, област ***, ул. Георги Димитров № 2,
представлявана от Д-р Г. СТ. К. - кмет.

С така предявения иск, ищецът желае ответната община да му заплати
следните суми: обезщетение по чл. 226, ал. 2 от КТ за незаконно задържане
на трудовата книжка - за периода от 20. 06. 2020 г. до датата на връщане на
трудова му книжка - 09. 09. 2021 г., за 82 дни по 823,00 /осемстотин
двадесет и три лева/ лева - брутно трудово възнаграждение или обща сума –
размер на 2249, 53 лева., както и заплащане на законната лихва върху
главницата от 2249, 53 лв., считано от завеждане на иска в съда-15. 10. 2021
г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира се заплащане на направените
по делото разноски, в т.ч. и платен адвокатски хонорар.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

В исковата молба се твърди, че ищецът ГР. Д. Т. е работил в Община
Сунгурларе по безсрочен трудов договор, на длъжност „главен експерт" в
Общински поземлен фонд. Голяма част от трудовия му стаж /от 06. 02. 2012
год./ е преминал в служба на Община Сунгурларе. На 19. 06. 2020 г. му е
връчена лично Заповед № 330 / 18. 06. 2020 г., с която е прекратено трудовото
правоотношение с него на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. Твърди, че от
датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 19. 06. 2020 г. до 09.

09. 2021 г., въпреки множеството покани и посещения, работодателят отказвал да му върне трудовата книжка и я задържал незаконно. Тези обстоятелства го принудили да предявя пред КБРС иски по чл. 226, ал. 2, вр. ал. 3 от КТ, във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД - за периода - 19. 06. 2020 г. до 19. 06. 2021 г., по които предявени иски е било образувано гражданско дело № 236 / 2021 г. по описа на КБРС и по същото е постановено Решение № 260083 / 26. 08. 2021 г., с което Община Сунгурларе е осъдена да му заплати сумата от 9876. 00 лв., представляващи обезщетение по чл. 226, ал. 2 и ал. 3 от КТ за имуществени вреди за незаконно задържане на трудовата книжка, за периода 19. 06. 2020 г. до 19. 06. 2021 г., ведно със законната лихва и направените по делото разноси. Решението е влязло в законна сила на 26. 08. 2021 г.. Описаната сума, в рамките на образувано изпълнително дело пред ДСИ на РС Карнобат, му е заплатена от ответника. Твърди, че вследствие на незаконното задържане на трудовата му книжка е претърпял имуществени вреди. Ограничено е било конституционното му право на труд, защото без трудовата книжка не могъл да постъпи на друга работа, били са ограничени социално- осигурителните му права.

Твърди, че за него е налице правен интерес да претендира обезщетение за незаконно задържане на трудовата му книжка за периода от 20. 06. 2021 г. до 09. 09. 2021 г. или за 82 дни, за които при брутно трудово възнаграждение от 823 лева месечно, следва да му се присъди сумата от 2249, 53 лева обезщетение по чл. 226, ал. 2 от КТ за незаконно задържане на трудовата му книжка, ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждането на исковете в съда до окончателното и изплащане, както и направените по делото разноси.

С исковата молба се предявени писмени доказателства и са направени доказателствени искания- за изискване на трудовото досие на ищеца от ответната община и за прилагане към делото на гр. дело № 236 / 21 г. по описа на КБРС. Желаете се съдът да допусне предварително изпълнение на решението в осъдителната му част.

Съдът е счел така предявените иски за допустими и исковата молба за редовна, поради което е изпратил същата за отговор на ответника, като е указал на същия всички обстоятелства имащи значение за разглеждане на делото, включително и възможността при неподаване на отговор на исковата молба, неявяване в първото по делото заседание, без да е направено искане за разглеждането му в негово отсъствие, че ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение.

Ответникът в преклузивния срок по чл. 131, ал.1 от ГПК не е подал отговор по исковата молба, с която са предявени горепосочените осъдителни иски срещу него.

Преди първото по делото съдебно заседание е постъпила молба от адв. Т., в която същия посочва, че пълномощника на ищеца по делото адв. К. е в невъзможност да се яви по делото, поради което представя адв. пълномощно,

по силата на което е преупълномощен да представлява ищеца.

В деня на първото по делото открито съдебно заседание е постъпила молба от представляващият ответната Община, с която се оспорва предявената от ищеца претенция като неоснователна и недоказана, желае се делото да бъде разгледано при отсъствието на ответника, да се приключи събирането на доказателства и да бъде постановено решение, с което предявените искове да бъдат отхвърлени.

В първото по делото съдебно заседание ищецът се е явил лично и с преупълномощен пълномощник. Поддържат исковите претенции, правят доказателствени искания за представяне на трудовото досие на ищеца от ответната община и за назначаване на съдебно счетоводна експертиза за определяне на размера на трудовото възнаграждение на ищеца и допускане на един свидетел при режим на довеждане.

В следващото съдебно заседание е ищецът се явил с пълномощник, както се е явил и упълномощен представител на ответника, представено е и копие от трудовото досие на ищеца.

Представено е и заключение на назначената съдебно счетоводна експертиза.

Съдът, след като прецени доводите на ищеца, събраните по делото доказателствата, както поотделно така и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

С връчена лично на ищецът на 19. 06. 2020 г., Заповед № 330 / 18. 06. 2020 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ е прекратено трудовото правоотношение между ищецът ГР. Д. Т. на длъжност главен експерт в Д"БФСД и ОС" в Община Сунгурларе и ответника Община Сунгурларе, представлявана от Кмета д-р Г.К..

В заповедта е посочено, че трудовото правоотношение се прекратява, считано от връчване на заповедта, като в същата са посочени дължимите обезщетения по КТ.

По направено доказателствено искане от ищецът по делото, съдът е изискал от ответната община копие от трудовото досие на ищеца, което е било предоставено, като с допълнителна молба е представено и копие от лист от личното трудово досие на ищецът, представляващ разпечатка от изпратено писмо изх. № 94-Г-103 / 16. 03. 2021 г. с покана за получаване на трудовата книжка.

От така представеното копие от трудовото досие е видно, че на 16. 03. 2021 г. от ответника Община Сунгурларе е изпратено писмо с изх. № 94-Г-103 / 16. 03. 2021 г. , с което ГР. Д. Т. е бил поканен да се яви в Община Сунгурларе в максимално възможния му най кратък срок за да получи трудовата си книжка, която е надлежно оформена и подпечатана. Посочено е в писмото, че ако същия няма възможност да се яви лично е необходимо да упълномощи лице, на което същата да бъде предадена. Писмото е изпратено

до ищеца на адреса му в с. ***, област *** с писмо с обратна разписка. Писмото е изпратено по Български пощи на 17. 03. 2021 г., като на 22. 03. 2021 г. видно от печата на ПС- с. ***, писмото е върнато с отметка „отказана“. Писмото е с баркод № PS8470001X8PV.

От представената кореспонденция между Община Сунгурларе и Български пощи ЕАД, е видно, че по искане на Община Сунгурларе е извършена проверка, при която е установено, че кореспондентска пратка с известие за доставяне и баркод № PS8470001X8PV, с получател ГР. Д. Т., с адрес с. ***, област *** е приета в пощенска станция с. *** на 18. 03. 2021 г. и същия ден е предадена за доставка на адрес. Поради отсъствие на получателя, пратката е предадена на гише в ПС с. *** за доставка. На 22. 03. 2021 г. получателят ГР. Д. Т., при лично посещение на ПС е отказал получаване на препоръчаната кореспондентска пратка с известие за доставяне и баркод № PS8470001X8PV. На 23. 03. 2021 г. пратката е върната на Община Сунгурларе срещу подпис на лице упълномощено да получава пощата на Община Сунгурларе.

Към трудовото досие е приложено и друго писмо до ищеца ГР. Д. Т. изх. № 94-Г-192 / 02. 09. 2021 г., с която същия е уведомен да се яви в Община Сунгурларе в най краткия възможен срок за получаване на трудовата книжка, надлежно оформена и подпечатана от бившия работодател . същия е уведомен , в случай, че няма възможност да се яви лично е необходимо да упълномощи лице, на което да бъде предадена трудовата му книжка.

Видно от известието за доставяне същото е получено от ищеца Т. на 08. 09. 2021 г. и съгласно приложената към трудовото досие разписка на 09. 09. 2021 г. ищеца Т. е качеството на титуляр е получил трудовата си книжка, обстоятелство което не се отрича от страните.

В хода на делото е разпитан един свидетел на ищеца- Т.Ив.Т., в показанията си, който посочва, че познава ищеца още по времето когато същия е бил агроном в ОС „Земеделие“ Сунгурларе. Знаел, че е агроном по образование и е добър специалист по подготовка на споразуменията за обработка на земя. През 2020 г. по време на пандемията се е срещнал с ищецът, който му е казал, че е освободен от Общината и си търси работа, като свидетелят му е предложил такава понеже му е трябвал специалист по споразуменията за обработка на земята, но ищецът му е казал, че няма трудова книжка, поради което свидетелят му е отказал да го назначи, понеже искал всички документи да са му изрядни. През следващата кампания, през юли месец 2021 г. пак е поканил ищецът и същия му отговорил, че няма трудова книжка и отново не са се споразумели. През септември ищецът го е потърсил и е казал, че вече си е взел трудовата книжка , но работата по споразуменията била приключила и на свидетелят такъв специалист не му е бил нужен.

От ищеца е било представено удостоверение от ТД *** НАП, от което е видно, че за периода 19. 06. 2020 г. до 05. 04. 2022 г. ищецът няма

регистрирани трудови договори.

От така приетата фактическа обстановка на база събраните по делото доказателства обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът направи следните правни изводи.

По делото безспорно между страните е, че трудовото правоотношение между ищецът ГР. Д. Т. и ответника Община Сунгурларе е прекратено със Заповед № 330 / 18. 06. 2020 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, считано от връчване на заповедта. Същата е била връчена на ищецът на 19. 06. 2020 г..

Безспорно също така е, че при прекратяване на трудовото правоотношение на ищецът не е била връчена трудовата му книжка надлежно попълнена от работодател. Същата е била получена лично от ищеца на 09. 09. 2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 350 , ал. 1 от КТ „При прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя.“. Съгласно константната съдебна практика / Тълкувателно решение № 1 от 2. 12. 2019 г. на ВКС по т. д. № 1 / 2019 г., ОСГК, Решение № 519 от 9. 01. 2012 г. на ВКС по гр. д. № 1741 / 2010 г., IV г. о., Решение № 229 от 12. 07. 2011 г. на ВКС по гр. д. № 1875 / 2009 г., IV г. о./ при прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 350 от КТ и чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, за работодателя възникват две задължения - да впише данните, свързани с прекратяването и да предаде трудовата книжка на работника или служителя. Данните, подлежащи на вписване са посочени в чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж. След вписването им, работодателят следва да предаде, т. е. фактически да предостави във владение на работника или служителя трудовата му книжка. Двете задължения са свързани и обусловени. Те следва да се изпълнят от и при работодателя, в мястото, където работникът или служителят е престира работната си сила. Изпълнението им следва да е "незабавно", т. е. веднага, бързо, без отлагане, което означава в деня на прекратяване на трудовото правоотношение. Този срок за предаване на трудовата книжка при прекратяване на трудовото правоотношение е императивно определен. В деня на прекратяване трудовото правоотношение горепосочените две задължения на работодателя стават изискуеми и следва да бъдат изпълнени. При неизпълнение той изпада в забава от същия ден. Във всички случаи на неизпълнение от страна на работодателя на посочените в чл. 350 от КТ задължения за вписване на данните, свързани с прекратяване на трудовото правоотношение и за незабавно предаване на трудовата книжка, която е надлежно и своевременно оформена, е налице незаконно задържане на трудовата книжка. За работодателя възниква задължение да заплати обезщетение по чл. 226, ал. 2 и ал. 3, изр. второ от КТ от деня на прекратяване на трудовото правоотношение, когато трудовата книжка се намира при него, и от деня на

предоставяне на трудовата книжка за оформянето ѝ, когато тя се съхранява от работника или служителя. Обезщетението се дължи до предаването на трудовата книжка, съответно до изпълнение на процедурата по [чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж](#).

Непредаването на трудовата книжка на работника от страна на работодателя препятства работника да постъпи на работа при друг работодател, съответно да реализира трудов доход, поради което законът презумира настъпилите от незаконното задържане вреди. Когато обстоятелството, че в периода на задържането на трудовата книжка работникът не е реализирал социално осигурен доход се оспорва от работодателя, то в негова тежест е да установи, че работникът е реализирал доход и в какъв размер. Съгласно чл. 226, ал. 3 от КТ, обезщетението за незаконно задържане на трудовата книжка на работника след прекратяване на трудовото му правоотношение е в размер на брутното му трудово възнаграждение от деня на прекратяване на трудовия договор до предаване на трудовата книжка, т.е. размерът на обезщетението е нормативно определен.

Местоизпълнението на задължението на работодателя да предаде на работника надлежно оформената трудова книжка след прекратяване на трудовото правоотношение не е определено в закона и на практика не се урежда от трудовия договор. То е близко до задължението да се предаде определена вещ, поради което следва да се приеме, че според естеството му то е търсимо, т.е. в местонахождението на трудовата книжка при прекратяване на трудовия договор, когато за работодателя възниква задължението да я оформи надлежно и предаде на работника.

В тази връзка настоящият съдебен състав вече се е произнасял по предявени иски на същия ищец с неprisъствено решение по чл. 238, ал. 1 от ГПК, по гр. дело № 236 по описа за 2021 г. на КБРС, като е осъдил ответната община Сунгурларе, да заплати на ГР. Д. Т. ЕГН *****, от с.***, обл.***, сумата от 9876 лв., представляващи обезщетение по чл. 226, ал. 2 и ал. 3 от КТ за имуществени вреди от незаконното задържане на трудовата му книжка за периода от 19. 06. 2020г. до 19. 06. 2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /04. 02. 2021г./ до нейното окончателно изплащане.

Осъдил е ответната община да заплати направените по делото от ищеца разноси, както и дължимите държавни такси. Отхвърлил е като недоказан иска за заплащане на мораторната лихва.

Посочената по горе отговорност на работодателят отпада съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, когато трудовата книжка не е получена от работника или служителя и работодателят му съобщи с писмо с обратна разписка да се яви за да я получи лично, като изрично е посочено, че същата може да бъде изпратена по пощата или предадена на определено лице само ако за това има изрично писмено съгласие. Или иначе казано, отговорността на работодателят отпада

от момента на достигане на известието за получаване на трудовата книжка до адресата /работник или служител/- получаването на писмото с обратна разписка или в настоящия случай с отказа да го получи, с което работника или служителя е поканен от работодателя за да получи попълнена трудовата си книжка и същия не се яви или не представи изрично писмено съгласие трудовата книжка да бъде изпратена по пощата или предадена на определено от него лице.

В случаят съдът намира, че са налице безспорни доказателства, че до ищецът ГР. Д. Т. е изпратено писмо с обратна разписка/ пощенска пратка с известие за доставяне/ с баркод № PS8470001X8PV и изх. № 94-Г-103 / 16. 03. 2021 г. на Община Сунгурларе, която пратка е била отказана да бъде получена от ищеца на дата 22. 03. 2021 г. и от посочената дата работодателят не носи отговорност за претърпени вреди от работника за незаконно задържане на трудовата му книжка.

В тази връзка съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалният представител на ищеца изложени в представените писмени бележки, а именно: Твърдението, че изявлението на Български пощи било вмъкнато в трудовото досие на ищеца. Твърдението не отговаря на истината, действително въпросното писмо с изх. № 08-00-942-1 / 15. 11.2021 г. е получено много по късно, но същото само изяснява приложените към досието писмо и прикрепените към него обратни разписки- видно от същите /л. 17 лице и гръб/ известието е адресирано до ищеца, на посоченият от него адрес, като подател изрично е посочена ответната община, като е посочено, че същото съдържа покана. Писмото е върнато с отметка отказана. В тази връзка, съдът намира за неоснователно и голословно твърдението в писмените бележки, че не е представена обратна разписка надлежно оформена- на същата има отметка на съответното място, дата на връщане, подпис на служител и подпис на проверил.

Съдът намира за неоснователни твърденията на процесуалният представител на ищеца за настъпване на преклузия, по отношение на представените доказателства. Още с определението си в открито съдебно заседание, съдът е посочил, че трудовото досие на ищеца е изискано и приобщено именно по искане на самия ищец, като доказателственото искане за представяне на същото е направено, както с исковата молба, така и в първото по делото съдебно заседание, преди приемането на доклада по делото. В тази връзка след като по делото е поискано и събрано по съответния ред доказателство, то същото може да бъде ползвано и от двете страни, а не избирателно само от поискалата го страна. На следващо място по направеното възражение на процесуалният представител на ищеца в ОСЗ от 06. 04. 2022 г., че така представеното писмо от Български пощи не би могло да бъде прието като доказателство по делото, тъй като писмото не би могло да бъде елемент от трудовото досие. Съдът счита, че така направеното възражение е неоснователно и не почива на каквито и да било законови разпоредби. В чл. 128б от КТ е въведено законодателно задължението на всеки работодател да

води трудово досие на всеки работник или служител. С ал. 2 от същия член на КТ, е посочено в кой момент се създава трудовото досие и, че в същото се съхраняват документите във връзка с възникването, съществуването, изменението и прекратяването на трудовото правоотношение. Липса нормативна уредба в която точно да са изброени кои документи следва да се съхраняват в трудовото досие и кои не. Въпросната преценка е предоставена на работодателя, но според правната теория в същото следва да се съхраняват екземпляри от трудовия договор, документите представени при постъпване на работа, допълнителните споразумения за изменение на трудовите правоотношения и т.н.. Никъде в законов или подзаконов акт не е посочено, че в трудовото досие не могат да се съхраняват документи свързани с получаването или изпратените покани за получаване на трудовата книжка, още повече, че въпросния работодател вече веднъж е бил в качеството на ответник по дело за незаконно задържане на трудовата книжка на същия ищец и напълно основано същия е могъл и е следвало да приложи към трудовото досие, документи свързани с покана за получаване на трудовата книжка или нейното предаване на работника, независимо от посоченото в чл. 6, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, където е записано, че датата на предаване на трудовата книжка от работодателя на работника или служителя се отбелязва в дневника за издаване на трудови книжки по приложение № 1.

Относно твърдението на ищеца, че иска по чл. 226, ал. 2, вр. ал. 3 от КТ е основателен и доказан, понеже съдът вече се е произнесъл по същия спор, но по друго дело и за друг времеви период, съдът намира същото твърдение за неоснователно. Действително както е посочено по горе, настоящият съдебен състав се е произнесъл с неприсъствено решение по предявен иск от ищеца по настоящото дело, срещу същия ответник, като периода за който ищецът е претендирал обезщетение е бил от 19. 06. 2002 г. до 19. 06. 2021г.. По гражданско дело № 236 / 2021 г. по описа на КБРС и е постановено Решение № 260083 / 26. 08. 2021 г., с което е уважена исковата претенция и то до 19. 06. 2021 г., въпреки наличието на покана за получаване на трудовата книжка, но това е свързано с процесуалното бездействие на ответника по гр. дело № 236 / 2021 г. по описа на КБРС, по което не са представени наличните между кориците на настоящото дело доказателства.

Като в настоящият случай съдът намира, че така предявеният иск с правно основание чл. 226, ал. 2, вр. ал. 3 от КТ за неоснователен поради отпадане на отговорността на работодателя след изпратената от него покана за получаване на трудовата книжка от ищеца, която покана ищецът е отказал да получи, а така също е недоказан по отношение на незаконното задържане на трудовата книжка.

По отношение на обективно съединения иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законната лихва върху сумата от 2249, 53 лева /главница/ от завеждането на исковите до окончателното и изплащане, предвид акцесорния характер на този иск и отхвърлянето на основния такъв, настоящия съдебен

състав счита, че също следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Предвид изхода на спора- изцяло отхвърляне на предявените иски, съдът счита, че следва да отхвърли искането на ищеца за заплащане на направените по делото разноски за адвокатски хонорар.

По настоящото дело ответната община е защитавана от упълномощен юрисконсулт. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, ответника има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно отхвърлената част от иска, както и в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждението в размер определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Така присъденото възнаграждение не следва надхвърля максималния размер за съответния вид дело определен по реда на чл. 37 от ЗПП. Съдът счита, че съгласно чл. 23, т. 1 от Наредба за заплащане правната помощ, тъй като настоящото дело е трудово с определен материален интерес, следва да определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, като взема предвид направеното искане от процесуалния представител на ищеца за присъждане на минималното такова възнаграждение.

Съобразно разпоредбата на чл. 359 от КТ върху ищецът не следва да бъдат възлагани дължимите такси за отхвърлените иски по чл. 226, ал. 2, вр. ал. 3 от КТ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

По отношение на искането изложено в исковата молба за допускане на предварително изпълнение на решението в осъдителната му част, съдът счита, че такова не следва да бъде допуснато, предвид отхвърлените искиви претенции, но даже и същите да бяха уважени настоящия случай не попада в изрично изброените в чл. 242, ал. 1 и 2 от ГПК случаи при които съдът постановява предварително изпълнение на решението.

Мотивиран от гореизложените си съображения, Карнобатският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска предявен от ГР. Д. Т. ЕГН *****, от с.***, обл. *** против Община Сунгурларе, със седалище и адрес на управление гр. Сунгурларе, община Сунгурларе, област ***, ул. Георги Димитров № 2, представлявана от Д-р Г. СТ. К. - кмет, ЕИК 000057250 да му заплати сумата от 2249, 53 лева, представляваща обезщетение по чл. 226, ал. 2 и ал. 3 от КТ за имуществени вреди от незаконното задържане на трудовата книжка на Т. за периода от 20. 06. 2021г. до 09. 09. 2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /15. 10. 2021г./ до нейното окончателно изплащане, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН**.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца ГР. Д. Т. ЕГН *****, от с.***, обл. *** за присъждане на направените по делото разноски за адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА ГР. Д. Т. ЕГН *****, от с.***, обл. *** да заплати на Община Сунгурларе, ЕИК 000057250, със седалище и адрес на управление гр. Сунгурларе, област ***, ул. Георги Димитров № 2, представлявана от Кмета д-р Г. СТ. К., сумата от 150 лева представляваща юрсконсултско възнаграждение по настоящото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ***ки окръжен съд в 2 - седмичен срок от получаването на съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____